

151

In Memoria

D-rului George Negrescu

1904 — 1937

Cules de

**Asociația Internilor și foștilor Interni
de Spitale din București.**

In Memoria

D-rului George Negrescu

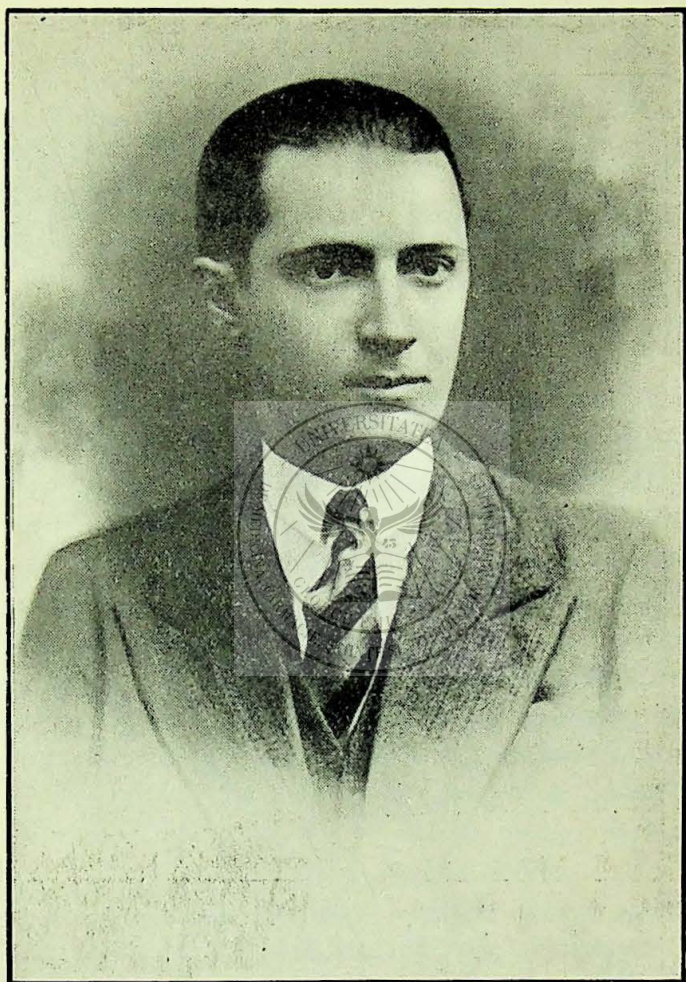
1904 — 1937

27 MAY 2004

Cules de
Asociația Internilor și foștilor Interni
de Spitale din București.

Dr. George Negrescu
1904 - 1937

Pagini închinat **memoriei** **Doctorului George Negrescu**

Doctorul George Negrescu moare la 4 Martie 1937 în împrejurări tragice.

La 20 Martie se oficiază un parastas în biserică, Domnița Bălașa; iar seara are loc în amfiteatrul spitalului Brâncovenesc o ședință comemorativă a Asociației noastre.

Primele pagini din această broșură cuprind ceace a rămas pentru medicină dela doctorul George Negrescu. Sunt scrise chiar de mâna lui și vor rămâne ca model de sobrietate.

Apoi sunt adunate cuvântările rostițe la ședință comemorativă. Pornite din inimă deschisă, ele zugrăvesc numai jale și durere, unite cu mărturisirea unei unanime admirații.

„Asociația Internilor și foștilor Interni de Spitale”, al cărei membru și conducător a fost dr. George Negrescu, publică această broșură dintr'o întreită nevoie:

În primul rând împlinește o pioasă datorie și corespunde unui sentiment de firească alăturare sufletească.

Cei care vor citi aceste pagini își vor regăsi fiecare fie un fost prieten, fie un fost coleg, fie un fost îndrumător, fie chiar și un fost elev, iar toți își vor aminti de o mare nădejde a profesiunii noastre.

Așa precum este în firea omului de a ține lângă el orice lucru de scumpă amintire, tot astfel și aceste pagini

vor fi o dragă și înălăcrămată icoană pentru toți cei care au cunoscut pe dr. George Negrescu.

In al doilea rând, aceste pagini vor să fie o modestă rugăciune înălțată pentru odihna unui semen doborât de suferință.

Toată viața lui George Negrescu a fost o chinuită svârcolire spre bine și lumină. Rareori a cunoscut liniștea și bucuria. Apoi a venit ceasul nefericit în care povara suferinței a fost mai grea decât ființa lui. Poate că și acum sufletul lui George Negrescu n'are odihna necesară...

Lumea noastră de astăzi, care de bine de rău adăpostește atâtea fericiți ce-și duc în huzur și bogăție o viață nesimțitoare la suferință, datorează celor ca dr. George Negrescu cel puțin o rugăciune.

Sensibilitatea sufletului, așa precum toată viața a avut-o George Negrescu, este nu numai unul din cele mai gingașe, dar este unul dintre cele mai nobile sentimente omenești și pe care astăzi foarte mulți nu o au.

In al treilea rând, viața și sfârșitul doctorului George Negrescu însemnează o tragedie omenească, pe cât de adevărată, pe atât de neliniștitoare.

Desigur, ceace a fost s'a desfășurat în chip banal.

Însă, cel care s'a sfârșit nu a fost oricine: a fost un om de mare înălțime, fruntaș printre cei ca el, care a părăsit voluntar o viață înfloritoare și plină de promisiuni!

Așa ceva nu se poate trece cu vederea. Mai ales că se repetă din când în când.

Doctorul George Negrescu însemnează un mare document omenesc, care în nici-un caz nu trebuie uitat.

El mărturisește tragedia omului de astăzi.

Tragedia unei civilizații, care a aruncat omul la o înălțime desigur strălucitoare, însă plină de primejdii și aceasta fără ca să-i dea destulă tărie.

Sfârșitul doctorului George Negrescu nu este o ex-

cepție nefericită, ci este ceva ce se întâmplă în mersul societății noastre, este o latură a civilizației noastre.

Aceasta însemnează că ceace posedă omenirea până astăzi nu-i este de ajuns sau îi este prea puțin.

Și mai trebuie omului ceva, poate o credință nouă, în orice caz ceva uriaș, care să-l ție stâncă pe picioare...

Până atunci amintirea doctorului George Negrescu trebuie să ne fie tot timpul trează.

Și la strigarea lui să răspundem:

Prezent!

Dr. Șerban Milcoveanu

Președintele „Asociației Internilor și
foștilor Interni de Spitale“.

9 Octombrie 1937. — București

Dr. George Negrescu

Titluri, Activitate, Lucrări

Copie după proba I-a de titluri și lucrări susținută pentru concursul de medic primar al Ministerului Sănătății 1936.

PARTEA I-a.

TITLURI.

1. Inscris la Facultatea de Medicină din București în anul 1923, în urma unui examen de admitere.
2. Stagiari la Spitalul Colțea în anii 1924—1925.
3. Extern prin concurs al Eforiei Spitalelor Civile la 20 Martie 1926, clasificat întâiul. În această calitate am funcționat trei ani.
4. Preparator benevol pe lângă Laboratorul de Histologie al Facultății de Medicină din București, în anul 1927.
5. Intern prin concurs al Așezămintelor Brâncovenesti, dela 15 Februarie 1929—15 Februarie 1933; clasificat întâiul.
6. La data de 15 Februarie 1930 am fost numit asistent bugetar al Laboratorului de Medicină Operatoare, Facultatea de Medicină din București, în care calitate funcționez și astăzi.
7. Doctor în Medicină al Facultății din București, la 10 Iunie 1930.
8. Medic Locotenent în rezervă.
9. Membru al Asociației Internilor de Spitale.

10. Membru al Societății Regale de Istoria Medicinii, iar în acest an, secretar de ședință în comitetul Societății.

11. Medic balneolog la 31 Mai 1932.

12. Membru al Societății de Chirurgie în anul 1932.

13. Medic asistent pe lângă Div. III-a Chir. Spit. Brâncovenesc, 15 Februarie 1933—1 Ianuarie 1934.

14. În 1934 devenind vacant locul de chirurg secundar la Serv. Consultațiilor Chir. Spit. Brâncovenesc, am fost numit, după concursul dat, medic secundar pe termen de 4 ani, cu începere dela 1 Ianuarie 1934. În această calitate funcționez și azi.

15. Numit prin Decret Regal Nr. 991/935 chirurg secundar la Spitalul C. F. R. Nr. 1 Witting din București, în urma unui concurs.

PARTEA II-a.

A C T I V I T A T E.

Ca stagiar am frecventat Clinica I-a Chir. Spit. Colțea (Prof. Toma Ionescu).

Ca extern am funcționat în următoarele servicii:

a) *Medicale:*

2 stagii de câte 6 luni în Clinica II-a Med. Spit. Colțea (Prof. I. Nanu-Muscel). Ultimul, în serviciul prosectorii spitalului, care la acea dată era anexat clinicei.

1 stagiu de 6 luni în serv. Bolilor Contagioase, Spit. Colentina, (Confer. Th. Mironescu) și un alt stagiu de 6 luni în Clinica III-a Med. Spit. Filantropia (Prof. D. Ionescu).

b) *Chirurgicale:*

Câte un stagiu de 6 luni în Clinica II-a Chir. Spitalul Colțea (Prof. Dr. C. Angelescu) și în clinica bolilor căilor urinare (Prof. Dr. Amza-Jiănu).

Ca intern al Așezămintelor Brâncovenești, am funcționat în următoarele servicii:

1. Divizia II-a Chirurgică Prof. Juvara — 6 luni.
2. Serviciul Consultațiilor Chirurgicale Doc. Dr. Marius Teodorescu, un an.
3. Câte 6 luni în Div. I și II Med. (Agr. Dumitrescu-Mante, Prof. Teohari).
4. Divizia 8-a Maternitate (Dr. Gr. Lăzărescu) 6 luni.
5. Divizia III-a Chirurgie (Dr. Gomoiu) un an și un alt an în calitate de Medic asistent în același serviciu.

În calitate de stagiar și extern mi-am complectat noțiunile în domeniul micii chirurgii și patologii chirurgicale; iar în calitate de intern și medic asistent, am avut ocazia să-mi însușesc diversele tehnici chirurgicale utilizate de șefii mei și mi s'a dat posibilitatea de a practica pe proprie răspundere, numeroase intervențiuni de mare chirurgie, fapt pentru care sunt profund recunoscător D-ilor Dr. V. Gomoiu, V. Plătăreanu și Gr. Lăzărescu, precum și D-lui Doc. Marius Teodorescu, care-mi călăuzește și actualmente activitatea chirurgicală. Ca intern de gardă, am învățat să rezolv personal dificultățile diagnostice și terapeutice, ale variatelor cazuri prezentate și am putut să-mi dau seama de grava răspundere ce implică.

Tot în timpul internatului am activat în comitetul Asociației Internilor în calitate de casier, în anul 1930; apoi în calitate de vice-președinte în anul 1931, cu care ocazie am reprezentat Asociația la Primul Congres Național de Tuberculoză, ținut la 22 Iunie 1931, sub Președinția M. S. Regelui.

În acest răstimp am fost și membru în comitetul de redacție al Revistei „Spitalul”, în care mi-au fost publicate și numeroase referate.

Din anul 1930, data numirii mele ca asistent universitar și până în prezent am depus o activitate didactică neîntreruptă, luând parte la cursurile și lucrările de medicină operatorie; am făcut în fiecare an cu studenții anului III, demonstrații practice pe cadavru, de ligaturi, amputații,

desarticulații și rezecții, precum și prelegeri de anatomie topografică, în legătură cu operațiile de mai sus.

În calitate de chirurg secundar pe lângă serv. Consultațiilor Chirurgicale din Spitalul Brâncovenesc, am asistat pe șeful meu în activitatea zilnică a serviciului, consultând un număr de peste 4000 bolnavi, prezentați anual. Tot în acest timp am executat personal sau am dat directivele terapeutice, pentru nenumărate intervenții de mică chirurgie. Deoarece Serv. consultațiilor Chirurgicale din Spit. Brâncovenesc e însărcinat și cu operarea cazurilor de chirurgie de urgență, am practicat la diferite ore intervențiuni urgente, cari se referă la aproape toate domeniile chirurgiei mari ș. a.:

- Apendicite acute sau perforate.
- Peritonite apendiculare sau de altă natură.
- Hernii strangulate.
- Sarcini extrauterine.
- Ocluzii intestinale.
- Fracturi de baza craniului sau plăgi cranio-cerebrale.
- Contuzii și plăgi penetrante abdominale și toracice.
- Ulcere duodeno — gastrice perforate.
- Plăgi ale membrelor cu leziuni vasculare, etc...

În total 100 în timp de 1 an și 8 luni.

Tot în calitate de medic secundar, am ținut diferite prelegeri de mică chirurgie și patologie chirurgicală, cu studenții anului I și II, repartizați ca stagiați în serviciu, contribuind la educația lor clinică.

În acest timp am luat parte activă și la cercurile de referate ale Div. II-a Chir. de sub direcțiunea d-lui Prof. Iacobovici, prezintănd o serie de referate din reviste străine, cari s'au publicat în Revista de Chirurgie din anul trecut și din acest an.

A N E X A

Principalele intervențiuni executate într'un an și opt luni.

I) *Cap-Gât* (29)

4 plăgi craniene cu infundare (în trei trepanație-eschlectomie; în 1 ligatura art. meningeae medii)	3 vindecați
1 abces cerebral (drenaj)	1 „
3 plăgi craniu cu leziuni meningo-cerebrale	1 „
1 fractura maxilarului inferior (osteosinteză)	1 „
4 guși (2 hemi-tiroidectomie, 2 tireidectomie subtot)	4 „
1 cancer parotidă (extirpare cu ligatura carot. ext)	1 „
5 cancer buză (resecție cu evidare ganglionară)	5 „
5 adenopatii cervicale tbc. (evidare)	5 „
5 angină Ludwig	5 „

II) *Torax* (5)

1 epiteliom mamar (Halsted)	1 vindecați
2 sarcom mamar (amputație săn)	2 „
1 plagă toracică penetrantă	1 „
1 fractura claviculei (osteosinteză)	1 „

III) *Abdomen* (67)

2 laparatomii exploratoare	2 vindecați
17 hernii inghinale strangulate	16 „
2 hernii ombilicale strangulate	2 „
16 apendicită acută (5 cu perforație)	16 „
4 ulcer gastro-duodenal perforat (I resecție)	4 „
4 contuzii abdominale	1 „
6 plăgi penetrante abdominale cu leziuni viscerale	2 „
2 plăgi penetrante abdominale fără leziuni viscerale	2 „
10 ocluzii intestinale	6 „
1 kyst kydatic supurat (ficat)	1 „

IV) *Gynecologie* (9)

7 inundație peritoneală (5 prin sarcină extra-ut.) 7 vindecați
2 peritonite generalizate de natură genitală 1 „

V) *Membre*

numeroase intervențiuni pentru plăgi, fracturi închise sau deschise, abcese flegmoane, tumori.

„Activitatea D-rului Negrescu nu se rezumă la cazurile enunțate mai sus; pe acestea le-a operat personal, după o activitate de secund la operații pe un număr mult mai mare de cazuri, formându-și astfel și tehnica și mâna, care m'a îndreptățit să-l las pe compt propriu la atari operațiuni pe cari le-a enunțat, executându-le în mod ireproșabil”.

(ss) *Dr. Marius Teodorescu*

1. *Căile de acces în operațiunile pe căile biliare extrahepatice.* (Teză de doctorat în medicină și chirurgie, susținută la 30 Iunie 1930). Citată de d. Prof. Iacobovici în raportul D-sale asupra chirurgiei litiazei biliare, prezentat la al V-lea Congres al Soc. Rom. de Chir. din 1934.
2. *Contribution à l'étude de l'ictère catarrhal et de de son traitement.* (Arch. des maladies de l'appareil digestif, Iunie 1929). In colab. cu Dr. I. Pavel și C. Brătescu.
3. *Considerațiuni asupra activității Clinicei II-a Chir. Spit. Brâncovenesc pe anul 1928.* („Spitalul” No. 10, Octombrie 1929). In colab. cu Dr. Făgărășanu și Seimeanu.

Lucrare în care se arată diagnosticul și natura celor 668 intervențiuni executate pe cei 984 bolnavi cari au fost internați în Clinica II-a Chir. în anul 1928. Comen-tând aceste cazuri, am insistat asupra unora din pro-cedeele preferate de Prof. Juvara.

4. *Rezecția colonului sigmoidian ca tratament în volvulusul acestui colon.* (Comunicare la Soc. de Chir. 26.II.1930, Rev. de Chir. 1930). In colab. cu Dr. Marius Teodorescu.

Este vorba de un bolnav operat de urgență pentru fenomene de ocluzie intestinală cauzată de un volvulus al colonului sigmoid. S'a practicat o rezecție a întregii anse sigmoide, urmată de sutura termino-laterală. Se insistă în această comunicare asupra avantajilor întăririi suturei intestinale printr'un manșon mezocolic.

5. *Broncho-pneumonie pseudo-lobară forma supurală masivă.* (Soc. Anat. 30 Iunie 1931). In colab. cu Dr. Dumitrescu-Mante și Stoia.

6. *Considerațiuni asupra conduitei operatorii în ulcerele penetrante piloro-duodenale.* („Spitalul” Martie 1931). In colab. cu Dr. Marius Teodorescu.

În legătură cu patru cazuri de ulcere caloase penetrante, din care două avea ca fund pancreasul, căutăm să evidențiem în primul rând simptomatologia particulară, ce o îmbracă atari cazuri în cari durerea se accentuează și își pierde caracterul ciclic; pe de altă parte, necesitatea de a practica în atari cazuri rezecția gastrică, singura operație rațională.

7. *Indicațiunile rectorurării în azotemii.* („Spitalul” Octombrie 1931), In colab. cu Dr. H. Angelescu și C. Andreoiu.

În acest studiu, bazat pe 2 observațiuni, din care una se referă la un caz de cardiospasm, arătăm acțiunea binefăcătoare a rectorurării în sindromele de azotemie prin cloropenie descrise de Blum și Rathery: ca urmare a deperdiției de ioni Na. sau Cl. consecutivă între altele vărsăturilor repetate se produce o turburare în echilibrul ionic al plasmiei, pe care organismul caută să o compenseze prin creșterea ureei.

8. *Considerațiuni asupra purpurei reumatoide.* (Mișcarea Medicală No. 11—12/1931). In colab. cu Dr. M. Ștefănescu și A. Păunescu-Podeanu.

În acest studiu discutăm patogenia și tratamentul maladiei în care iradiația splinei sau splenectomia sunt metodele cele mai eficace.

9. *Considérations thérapeutiques et cliniques sur quelques cas de nephrose lipidique.* (Comunicare Soc. Terap. Buc. 19 Iunie 1937). Rev. St. Medicale Februarie 1932. In colab. cu Dr. H. Angelescu, C. Haralambie-Zamfirescu și C. Andreoiu.
10. *Réaction du type anaphylactique au salicylate de soude. Désensibilisation.* (Rev. St. Medicale, Febr. 1932).
O bolnavă la care administrarea de salicilat de Na. a determinat turburări de ordin anafilactic, a putut fi desensibilizată prin doze crescânde de salicilat.
11. *Quelques cas de tbc. pulmonaire traités par les sels d'or.* (Rev. St. Medicale, Martie 1932. Comunicare Soc. Terap. București, 24 Nov. 1931). In colab. cu Dr. H. Angelescu și C. Andreoiu.
12. *L'action de l'agolithon sur la cholestérolémie de la lithiase biliaire.* (Comunicare Soc. Terap. Buc. 29 Martie 1932. Rev. St. Med., Aprilie 1932). In colab. cu Dr. Dumitrescu-Mante și D-na Dr.^{ca} Dulugea.
In unele cazuri de lithiază biliară hiper-cholesterinemia a diminuat după administrarea de agolithon.
13. *Cholesterol și tuberculoză.* Rev. St. Med. Martie 1932. In colab. cu Dr. Hagiescu.
14. *Starea actuală a cercetărilor asupra metabolismului cholesterolului în tbc. pulmonar.* Rev. St. Med. Iunie 1933. In colab. cu Dr. Hagiescu.
15. *Allergie și cholesterol.* („Spitalul”, Iulie-August 1933). In colab. cu Dr. Hagiescu.
In aceste trei lucrări am discutat rolul cholesterolului în cadrul fenomenelor alergice din tbc. pulmonară.
16. *Considerațiuni asupra unui caz de anus vulvar.* (Comunicare Soc. Gynec. Buc. 12 Martie 1933. Rev. Gynecologie și Obstetrică No. 1—2, 1933). In colaborare cu Dr. V. Plătăreanu.
Cazul comunicat e interesant prin raritatea sa, deoarece frecvența anusului vulvar e dată după Bardeleben în proporția de 1:30.000 noui născuți. Printr-o inter-

vențiune chirurgicală, efectuată într'un timp, s'a procedat la tranșpoziția conductului anormal printr'un tunel deasupra mușchilor perineali și deschiderea sa la regiunea anală (operațiune tip Dieffenbach-Rizzoli).

17. *Considerațiuni asupra turburărilor sensitivo-motorii spinale după rachi-anestezie.* (România Medicală No. 1, Ianuarie 1934). In colab. cu Dr. V. Plătăreanu.

In legătură cu cinci cazuri observate în Div. III-a Spit. Brâncovenesc, am făcut considerațiuni patogenice și terapeutice asupra acestor accidente destul de rare. In cazurile citate, ipoteza unei influențe toxice-chimice a anestezicului rămâne cea mai plauzibilă. Toate cazurile s'au vindecat într'un timp relativ scurt.

18. *Anusul vulvar.* (Clujul Medical No. 3, 1 Martie 1934). In colab. cu Dr. V. Plătăreanu.

Studiu complet al acestei anomalii congenitale în care sunt trecute în revistă diferitele procedee chirurgicale întrebuințate.

19. *Volvulus sigmoidian recidivant; operațiune în doi timpi; vindecare.* (Comunicare Soc. Chir. 3 Aprilie 1935). In colab. cu Dr. N. Constantinescu.

In primul timp, din cauza stării precare a bolnavei, s'a practicat detorsionarea ansei și exteriorizarea sa. Intr'un al doilea timp, efectuat la două luni dela prima operațiune s'a procedat la închiderea anusului. De notat că pacienta mai fusese operată cu câteva luni înainte pentru aceeași afecțiune, cu care ocazie s'a practicat o simplă detorsionare, dovedită insuficientă prin evoluția ulterioară.

20. *Două cazuri de hemoperitoneu de origină ovariană.* (Comunicare Soc. Gynec. Buc., 19 Mai 1935). In colab. cu Dr. Marius Teodorescu.

In legătură cu două cazuri de inundație peritoneală prin ruptura de kyste hematice de ovar și care îmbrăcau din punct de vedere clinic, aspect simptomatologic de apendicită, am atras atenția asupra necesității laparotomiei mediane în atari cazuri.

21. *Abces cerebral traumatic; operat; vindecat.* (Comunicare Soc. Chir. 19 Iunie 1935). In colaborare cu Dr. Covali și D-ra Protogheropol.

Este vorba de un abces cerebral al lobului frontal consecutiv unei plăgi cranio-cerebrale bipolară temporo-temporală prin armă de foc în urma unei tentative de sinucidere. Vindecare relativ rapidă, după drenajul chirurgical al abcesului.

22. *Alungire de necesitate a choledocului prin duodenoplastie.* (Com. Soc. Chir. 1935). In colab. cu Dr. Marius Teodorescu.

Intr'un caz de rezecție duodeno-gastrică largă pentru un ulcer duodenal perforat, s'a restabilit continuitatea canalului choledoc ce fusese accidental întreruptă în cursul intervențiunii, prin interpunerea unui tub de cauciuc între capătul superior al canalului și bontul duodenal. Vindecare după o perioadă destul de accidentată.

23. *Apendicită acută retro-cecală; operată, vindecată. Ocluzie intestinală tardivă, operată, vindecată.* In colaborare cu I. Grigorescu. (Com. Soc. Chir. Buc. 1935, Revista de Chirurgie 1/1935).

CUVÂNTĂRILE

rostitute la

Ședința Comemorativă

în memoria

D-rului George Negrescu

la

20 Martie 1937

Amfiteatrul Spitalului Brâncovenesc

Cuvântul

Profesorilor Universitari

Indurerată Familie,

Intristați Colegi,

Adânc impresionat de pierderea năpraznică a scumpului meu elev Dr. G. Negrescu îndeplinesc o pioasă îndatorire contribuind la comemorarea lui. L-am cunoscut în cele mai prielnice condițiuni pentru a-l putea prețui. Fiind membru în comisiunea concursului de internat am fost în deosebi de mulțumit să sprijin un act de dreptate și de recunoaștere a excepționalelor sale însușiri intelectuale: clasificarea lui strălucită. În calitate de intern al meu am avut prilejul să constat în deaproape două calități mai prețioase de cât inteligența: distincția intelectuală și distincția sufletească. Ultima însușire i-a fost, însă, fatală. Dacă îi fac astăzi acest însuflețit elogiu este, în primul rând, pentru a-i apăra memoria. Disparația lui atât de tragică nu se datorește conștiinței că nu avea energia să lupte în viață pentru a ocupa situația strălucită ce-l aștepta și pe cari ar fi meritat-o cu prisosință. Nu a vrut să trăiască pentru că excesul său de sensibilitate nu se putea acomoda cu o ambianță a cărei scăderi le-a cunoscut cu acel exces de luciditate ce-l caracteriza. Era prea curat la suflet, ura prea mult transacțiile și tribulațiile pentru a se împăca cu o viață ce nu era făcută pentru el. Nu un inadapabil la viață

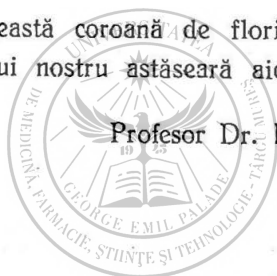
ci un inadaptabil la o viață lipsită de curățenia sufletului lui. Un adevărat suflet singuratec. Ca și eroul piesei cu acelaș nume a lui Sudermann a fost atras de luciul misterios al apei, de suprema sa poezie care expiază tot ce-i sarbăd în viață. Trimițând un suprem omagiu amintirei sale am ținut s'o apăr punând-o în adevărata sa lumină.

Este un obicei marinăresc de a arunca, drept omagiu pentru cineva pierit în valurile mării, o coroană de flori chiar în locul unde a căzut.

Noi nu știm locul unde a pierit doctorul George Negrescu.

Deaceea, această coroană de flori să o aducem din prinosul sufletului nostru astăseară aici.

Profesor Dr. **Petre Niculescu.**

Cuvântul Medicilor Primari ai Spitalului Brâncovenesc din București

Disparația dintre noi într'un mod atât de neașteptat a tânărului Dr. Gh. Negrescu aproape nu ne vine s'o credem.

L'am pierdut noi prietenii și cunoștințele lui, l'a pierdut familia în care a lăsat o jale de nedescris, l'au pierdut bolnavii de care el îngrijea cu un devotament de mucenic; l'am pierdut cu toții tocmai în momentul când acest tânăr veșnic zbuciumat avea dreptul să-și culeagă roadele muncii sale neobosite.

Nu cred să fiu desmințit când afirm că din generația sa a muncit cel mai mult și pentru aceasta se ridicase atât de repede în ierarhia valorilor chirurgicale selecționate pe bază de concurs.

Atât colegii săi cât și cei mai în vârstă îl apreciau în mod tacit, recunoscându-i valoarea și distincția fără urmă de invidie.

A fost omul cel mai puțin invidiat; fiindcă îi era recunoscută unanim puterea de muncă și de sinteză.

Astfel clasificarea în fruntea seriilor sale de externat, internat, secundariat și în urmă de primariat, n'a surprins și n'a fost discutată de nimeni, fiindcă toți îi recunoșteau prioritatea.

Cum mâna și cunoștințele chirurgului se desăvârșesc în laborator — în timpul perioadei sale de concursuri a lucrat continuu și cu laboratorul de terapeutică și medicină operatorie pe care nu l'a părăsit până în ultimul moment.

Atunci când toate mijloacele de captare ale cunoștințelor chirurgicale și le epuizase, acumulându-și cu o grijă și

scrupulozitate cum rar se vede, bagajul intelectual necesar acestei aride specialități pe care și-o alesese — dispare ca un meteor lăsând un gol și un regret pe care numai cei ce l'au cunoscut își dau seama cât de greu va fi completat.

Acest tânăr cu statura de copil — veșnic agitat prin temperamentul și curiozitatea spiritului său — nu-și îngădise cunoștințele numai în ariditatea disciplinei profesionale.

Cu aceeași pasiune căuta să abordeze și să-și satisfacă aviditatea culturală și în alte domenii.

Era o plăcere să fi discutat cu el chestiuni para și extra-medicale pe care le trata și susținea cu același spirit logic și sintetic cu care se obișnuise în medicină.

Critica strânsă a faptelor atât ale sale cât și ale altora, îi determinase o rezervă susținută în societate; iar față de sine o autocritică și o seriozitate ce adesea îi depășea vârsta.

Această conduită rezervată, determina o primă impresie, a unui temperament puțin sociabil și ezitant.

Fie-mi permis mie care l'am cunoscut indeaproape, să mărturisesc că rar mi s'a dat să întâlnesc o conștiință atât de logică, unită cu un cavalerism și o francheță de un puritanism spiritual de ascet.

Sensibilitatea lui adesea exagerată și pe care căuta să și-o ascundă sub masca unei indiferențe mute nu și-o putea calma decât printr'o muncă ce adesea îi depășea forțele fizice, reprezentate printr'un corp de adolescent.

Poate că aceste calități înăscute și dezvoltate de el până la exagerare, l'au făcut un izolat al vieții sociale actuale și ca atare un autocritic exagerat al vieții sale, pe cât de frumos întrebuințată, pe atât de dramatic terminată.

Cei ce l'au cunoscut și iubit nu pot decât să plângă un atare exemplar de elită, care a dispărut tocmai când speranțele în el erau mai mari și mai îndreptățite.

Docent Dr. Marius Teodorescu

Medic Primar al Spit. Brâncovenesc

Din partea catedrei de Medicină Operatorie a Facultății de Medicină din București

De mult n'am întâlnit în lumea noastră, obișnuită totuși cu suferința și crescută în dramatismul morții, o emoțiune mai adevărată, o durere mai covârșitoare.... și este așa de greu să deplângi destinul tragic al unui camarad, al unui prieten de care te leagă atâtea amintiri....

Revăd entuziasmul unei tinerețe care se macină treptat în nopți de veghe pe slove nesfârșite din tratate, o adolescență care se consumă pe calea lungă și spinoasă a concursurilor, zile zbuciumate închinare celor suferinzi și astăzi în loc de răsplata noianului de fapte bune, astăzi când năzuințele lui cele mai intime erau aproape de realizare, destinul năpraznic a năruit fulgerător toate visele....

Cu Georgică dispare ceva mai mult decât un chirurg de seamă sau un om dintr'o bucată, drept și cinstit, gata oricând să ocrotească pe cei slabi sau nenorociți și să desfășoare cu conștiința împăcată a datoriei împlinite orice muncă desinteresată... dispare un om bun, de o bunătate continuă și nesfârșită care iradia împrejurul lui ca o manifestare strălucită a unui suflet mare, frumos și iubitor... dispare acela care a studiat în orele atât de tragice ale profesiunii noastre, să asocieze corectitudinea științifică cu o inimă largă deschisă la milă și la toate suferințele omenești.

Dacă umbra morții l'a prins în brațe cu mult înainte de vreme și flacăra vie a celor ochi pătrunzători s'a stins, icoana lui rămâne deapururi săpată în sufletele noastre și memoria lui învăluită astăzi în lacrimi cari ne podidesc, în durerea care ne copleșește, în jalea care ne sugrumă, va dăinui mereu.

Dr. Dorin Dumitrescu
Conferențiar Universitar

Cuvântul medicilor colegi **din Spitalul Witting**

Cu moartea doctorului Gheorghe Negrescu, chirurgia românească pierde unul din reprezentanții săi de elită, unul din aceia care o onora mult prin munca sa, știința sa și conștiinciozitatea sa.

Doctorul Negrescu moare la vârsta de 33 ani — după ce consacraseră toată puterea sa de muncă numai chirurgiei. În ultimul an sănătatea lui se zdruncinase din cauza unei încordări prea intense spitalicești și numeroaselor concursuri la care reușise printre primii. Cu un fizic delicat, cu puterea de rezistență în declin, fără însă să-și micșoreze energia sa și fără să consimtă să-și restrângă activitatea sa și să-și ia un repaus bine meritat — d-rul Negrescu suferă consecințele care au fost fatale pentru un organism deja obosit și care totuși a dus sarcina sa grea până în ultima oră.

Extern, Intern, secundar și cel mai tânăr chirurg primar prin concurs, Doctorul Negrescu nu se odihnește: odată toate concursurile date, el începe o viață mai activă — activitate care-i putea consacra în viitor reputația unui maestru admirat și respectat.

Mai avid de știință decât de clientelă, el se dă trup și suflet dublului său rol de chirurg de spital și îndrumător. L'am cunoscut pe doctorul Negrescu la muncă, deoarece zi de zi ani întregi am lucrat împreună în spital și la facultate. În ultimii ani lucra în două servicii chirurgicale: Brâncovenesc și Witting și în plus avea activitatea didactică în calitate de asistent al laboratorului de medicină operatoare.

Viața lui era spitalul — la Spitalul Witting venea regulat în fiecare zi prelungindu-și activitatea spitalicească până în ore târzii, zăbovind la patul bolnavilor pentru care avea un devotament inepuizabil și o răbdare de înger.

Doctorul Negrescu era un operator abil, însă prudent, căci cântărea mult indicațiile și riscurile; din atitudinea lui de chirurg se desprindea prudența și conștiinciozitatea. Foarte erudit, setos de a ști și de a nu-i scăpa nimic din ce este nou, conștiincios în munca lui, cunoscând mai multe limbi străine, el era în curent cu tot ce se publica în chirurgie; ideile și intervențiile noi le supunea unei critice sagace și le experimenta la nevoie. În timp de mai mulți ani a publicat regulat în revista Spitalul articole alimentate din faptele culese din lectura sa sau observațiile sale, consacrate mai ales chestiunilor de actualitate — articole documentate, clare, foarte apreciate, care au contribuit la instrucția studenților și tinerilor chirurgi. De asemenea are nenumărate recenzii și comunicări în jurnalele medicale, la congrese și la Societatea de Chirurgie unde funcționa ca secretar de redacție.

Un caracter mai deosebit, un suflet ce cu greu îl puteai înțelege și cu greu îl puteai apropia; firea lui puțin expansivă îl făcuse chiar un izolat. Totuși doctorul Negrescu ascundea sub această mască severă multă bunătate, fidelitate și siguranță în prietenie. Dovada cea mai evidentă a acestor calități era faptul că colegii lui l'au înconjurat cu afecțiune și în special pentru tenacitatea lui în muncă, dezinteresul lui absolut și linia lui dreaptă de conduită.

Doctorul Negrescu rămâne o figură nobilă a chirurgiei românești al cărei elev credincios a fost.

Dr. Vintilă Max. Popovici

Chirurg la spitalul Witting.

Asistent Universitar

Cuvântul

„Societății Române de Chirurgie“ din București

În împrejurări extrem de tragice a dispărut un membru al Societății de chirurgie — d-rul George Negrescu — Cunoaștem cu toții valoarea acestui chirurg din tânăra generație, precum și marea lui modestie. Ca secretar de ședință, și ca redactor al Revistei de chirurgie a muncit cu suflet și discreție pentru propășirea acestor două instituții chirurgicale naționale. Disparația lui dramatică ridică poate vâlul asupra sbuciumului și greutăților sub cari cade strivit acum un om cu atâtea alese calități ca George Negrescu, însă neînarmat să lupte împotriva vicisitudinilor vieții de astăzi.

Societatea de chirurgie cu adâncă durere prezintă condoleanțe familiei, atât de crunt lovită și promite să-i păstreze
o neștearsă amintire.

Dr. Dan Theodorescu

Chirurg Primar și Agregat. la
Facultatea de Medicină București.

Cuvântul Comitetului din 1930 **al Asociației**

George Negrescu, inzestrat de natură cu cele mai alese calități, pentru o frumoasă ascensiune, în cariera pe care și-a ales-o și pe care o iubea, cade răpus de o lovitură stupidă a soartei.

Cu un suflet ales, o inteligență deosebită, cinstit și sobru, pornise pe drumul spinos, dar drept, al concursurilor, unde era recunoscut ca un adversar de temut.

Imprejurările au făcut, ca să am deosebita cinste de a colabora împreună în Comitetul „Asociației Internilor și foștilor interni de Spitale” din anul 1930, al cărui casier și apoi vice-președinte a fost.

Atunci l-am apreciat, am văzut cu cât drag și entuziasm lucra în sânul Asociației, de care se simțea strâns legat.

Pentru cei ce l-au cunoscut, Negrescu, rămâne întipărit în sufletele noastre, iar pentru cei viitori, vieța lui să fie o frumoasă pilduire, transmisă dealungul generațiilor de interni.

Dr. Alex. N. Popovici

Fost președinte al Asociației Internilor
și foștilor Interni de Spitale

Cuvântul

Medicilor colegi de internat din Spitalul Brâncovenesc

Doctorul George Negrescu — Georgei, cum îi ziceam noi colegii —, a murit.

Suntem strânși laolaltă, câți l'am cunoscut, ca într'o pioasă reculegere, să-l comemorăm.

Iar, dacă n'am fi cu toții la un loc, să ne-o dovedim că Georgei nu mai este, n'aș crede-o.

Totuș este adevărat și încă dela 4 Martie 1937.

Este obiceiul, în asemenea împrejurări să se arunce o privire în viața aceluia care s'a dus pentru totdeauna.

Din trecutul, — în care și el a intrat, — însemnat în viața pământească cu zile, luni și ani, nu mă opresc la nicio dată. Fiindcă nu mă pot împăca cu gândul, că înșirând cronologic date banale, de cari se lega viața lui între oameni, voi fi în stare să întregesc figura lui după moarte.

Este destul să se știe că:

Georgei era din generația noastră, aceia a celor de 33 ani și că,

El, într'o neîntreruptă încordare, slujind munca până la oboseală, a cunoscut meritele strădaniilor lui.

Intre cei dintâi dela început, a rămas între cei dintâi, până la sfârșit.

Șef al serii noastre de internat, era, pentru noi, o nădejde de viitor.

Pentru că:

Dacă în scurta lui trecere printre noi a făcut atât încât să stea în fruntea noastră, Georgei era o nedesmințită speranță pentru mai târziu.

Croit par'că numai din voință și stăpânit numai de atâta ambiție, cât trebuia acesteia ca s'o întărească, totdeauna corect cu el și cu ceilalți, găsind în munca lui și imbold și mulțumire, era preocupat de o mare și statornică grijă: „desăvârșirea”.

Se spune că despre morți, nu se cade a se vorbi decât de bine.

Chiar fără asta, despre Georgei nu se poate vorbi decât numai de bine.

Avea un suflet bun, un suflet ales, un suflet de copil. Făptură rară.

Cine bănuia însă, că acest suflet ascundea și o sensibilitate atât de delicată?

În sensibilitatea delicată a sufletului lui, s'a strecurat, ca o glumă, într'o zi, un nimic omenesc.

Când și-a dat seama, izbitura l'a cutremurat. Răsunetul puternic al acestei lovituri l'a înspăimântat, l'a depășit.

Ce se va fi petrecut — atunci — în mintea lui atât de migălos cumpănită?

Câtă durere va fi îndurat sufletul lui bun de copil.

Suflet ales, suflet de copil, s'a desprins de voie din lumea frământărilor noastre și poate acum s'a așezat, — cum se cuvine —, într'un loc mai potrivit lui, acolo sus, între cei buni și drepti.

Georgei, dormi liniștit.

În numele colegilor lui de internat și în numele medicilor secundari ai Spitalului Brâncovenesc, pentru familia lui, un cuvânt de mângâiere.

Dr. C. Andreoiu

Medic Secundar al Spit. Brâncovenesc

Cuvântul

Medicilor colegi de secundariat din Spitalul Brâncovenesc

În plină ascensiune a vieții, încă unul din colegii noștri eminenți, cade jertfă unui destin crud, brutal și cu totul neașteptat.

Moartea năprasnică a lui George Negrescu cade asupra noastră a tuturor ca un trăsnet. Rămânem consternați, nu ne vine să credem și totuși așa este.

Abia plecat din rândurile noastre într'un voiaj de odihnă, după atâta trudă spitalicească și didactică, noi, colegii și prietenii lui, am și început să-i simțim lipsa și ardeam de nerăbdarea de a-l avea din nou printre noi. Il așteptăm, numărăm zilele și spre surprinderea noastră dureroasă, sosește vestea uluitoare a dispariției lui printre valurile mării. Întâmplător, mă aflu în cabinetul unui mitropolit în momentul când sună telefonul și un coleg îmi citește dintr'un ziar, nenorocita întâmplare. Am înțepenit cu receptorul în mână, nu puteam admite, era ceva imposibil, refuzăm să cred o asemenea groază, o asemenea tragedie. Numai când am văzut că Înaltul Chiriarh ridică rugăciuni spre Cel de Sus, pentru sufletul lui, mi-am dat seama, zicând: bietul Georgică, Dumnezeu să-l ierte.

Moartea, ca un sfârșit natural al unei evoluții, poate fi admisă și înțeleasă de oricine, dar când se produce ca un trăsnet în plină tinerețe și asupra unei ființe atât de distinse, apare ca o dureroasă nedreptate, cu nimic justificată. Când viața aceasta pământească, — atât de scurtă și ea, efemeră, dacă vreți, — mai este întreruptă în mod subit de atâta cruzime a soartei, ni se pare că, cel puțin

în anumite momente, suntem stăpâniți de misticism, dar și de revoltă. Supranaturalul domină naturalul, care, la rândul său, subjugă arta, legată de existența omenească, — iată complexitatea greu înțeleasă de noi, microbii pământului. Acestui complex cerem dreptul la viață cu toate bucuriile și necazurile cari își împletesc firele lor în țesătura existenței noastre. Ni se umple însă sufletul de groază, de durere, de negațiune chiar, când ne gândim, că orice moment ne poate fi fatal. Toți suntem, într'un anumit grad, în moarte iminentă, dar toți căutăm s'o înlăturăm cât mai mult, iar când oboseala, provenită din truda neconținută, ajunge să ne copleșească și să ne împingă pe puntea alunecoasă a pierii, suntem în situația sau de a implora supranaturalul sau și în drept de a cere Societății să-și deschidă ochii. Aceasta este dilema în care cu toții suntem în unele clipe ale vieții noastre pământești și pe care noi o supraviețuim deocamdată, dar din care George Negrescu n'a putut ieși învingător.

N'avem înaintea ochilor noștri măcar chipul lui fizic pe care să-l prohodim după datinele religiei noastre creștinești. Dar rămâne în sufletul fiecăruia memoria lui, pe care astăzi cu toții o venerăm, nu pentru că „*de mortuis aut bene aut nihil*”, ci fiindcă, într'adevăr, strălucit elev al cursului secundar, fala Facultății de Medicină, eminent și temut candidat la toate examenele, George Negrescu, a trecut prin toată filiera grea a concursurilor de externat, internat, secundariat și primariat, reușind primul sau printre primii, situându-se astfel mai totdeauna în fruntea seriilor sale. Trecut în spital, a aplicat cele învățate cu toată râvna și priceperea sa. Aici, cu toată ținuta lui exterioară modestă, dădea dovadă în orice moment că posedă toate virtuțile intime ale unei activități binefăcătoare și de devotament, pentru semenii săi. Indiferent oarecum la răsplata muncii sale, dezinteresat chiar, realiza prin aceasta o operă socială. Logica și precizia, de care m'am convins pe deplin în timpul când împreună preparam concursul de primariat în chirurgie, sunt o dovadă că spiritul lui ajunsese la o maturitate de sinteză. Și această nu poate fi uitată nici de tinerii interni cărora, în sala de gardă a Spitalului Brâncovenesc, le sintetiza lucrurile mai complicate, în cazurile mai grele, când era chemat la orice oră din zi și din noapte.

Dar, pe lângă cultura lui medicală, poseda o frumoasă cultură literară. Sociologia îl pasiona în deosebi și îi făcea o deosebită plăcere să discuți cu el pe acest tărâm. Nu mai puține cunoștințe avea și în domeniul militar. Toți știu cu câtă precizie, documentare și cu scheme, lămurirea fazele succesive ale unei lupte și mai ales ale celor maritime.

Sportul îl atrăgea: munții pentru ascensiuni, marea pentru innot, săltând ușurel peste valuri, cari, însă, de astă dată, s'au răzbunat, înghițindu-l pentru totdeauna.

Ca om, i se poate aplica înțelesul cuvintelor pe cari le găsim în Evanghelia Sfântului Ioan, spuse de Iisus Hristos lui Nathanaël, adică om bun, franc (George Negrescu era uneori de o francheță izbitoare), fără artificii, temându-se de Dumnezeu (oricum l'ar fi conceput el) și iubind dreptatea. Acesta a fost George Negrescu, a cărui moarte neprevăzută și neașteptată, brutală și fulgerătoare, ne înspăimântă și ne scufundă într'un doliu adânc.

Astăzi, omagiul unanim de regrete și de simpatii se îndreaptă să conșoleze întreaga sa familie îndurerată, iar noi, cu toții împreună, îi vom păstra în sufletele noastre, veșnica lui amintire.

Dr. N. Covali

Medic Secundar

al Spitalului Brâncovenesc

Cuvântul Asociației Internilor și foștilor Interni de Spitale din București

Moartea lui George Negrescu lasă unanime regrete, sincere compătimiri.

Totuși, moartea lui George Negrescu mărturisește o cutremurătoare tragedie.

Moartea lui George Negrescu nu este un fapt izolat, nu este o svârcolire individuală, nu este sfârșitul unui ins.

Ca și noi toți, George Negrescu asculta de aceeași chemare tainică, urma aceiaș poruncă scrisă în istorie, aparținea aceleași generații, era sortit aceleiași destin.

Moartea lui George Negrescu trebuie înțeleasă ca făcând parte din sufletul colectiv al generației noastre.

Însăși moartea lui trăește atitudinea de căpetenie a generației noastre.

George Negrescu a putut să se rupă definitiv de bucuriile pământești, a putut să se dăruiască total ideii sale, nu importă bună sau rea, și apoi să fie consecvent, credincios până la cel din urmă capăt, acestei idei.

Această atitudine este marea bogăție, este puternica armă de biruință a generației noastre.

Din punct de vedere etic nu contează rezultatul la care ajungi, ci legea pe care o urmezi și atitudinea pe care o lași în istorie.

În societatea noastră de huzur și bogăție, de nesimțire și nepăsare, în societatea noastră atât legată de fericirea pământului, o moarte ca a lui George Negrescu, mărturisește un potențial moral de mare onoare.

Schimbată adresa, moartea lui George Negrescu putea

să fie temelia unei deschideri de veac, ctitoria unui înalt destin.

Maximum ce noi oamenii putem să dăm este doar faptul morții noastre și George Negrescu a dat dovadă că știe să moară.

Adresa morții noastre o dă idealul care ne mână, ideal pe care George Negrescu îl căuta fierbinte și pe care întâmplarea face să nu-l fi găsit la vreme.

Dar și așa cum este, moartea lui George Negrescu își are semnificația ei în lupta generației noastre.

Moartea lui George Negrescu este formula de dezesperare a unei generații care își strigă chinul, își strigă dreptatea.

Moartea lui George Negrescu este jertfa necesară de mărturisire al svârcolirilor, al tragediei unei întregi generații.

Generația noastră a dat multe morți asemenea lui George Negrescu, însă moartea aceasta a trebuit să fie a celui mai nobil, a celui mai de elită, a celui mai curat dintre noi, fiindcă așa cere legea tuturor lucrurilor mari, legea lui Iisus Hristos.

Privită individual moartea lui George Negrescu ar părea banală cu toată tragedia ei, înțeleasă cu sufletul și lupta generației noastre, este o jertfă care trebuia să se întâmple, o jertfă care ne aparține total, o jertfă de mărturisire a noastră.

Fie ca misiunea jertfii lui George Negrescu să fie roditoare, să lege viitorul în chip fericit.

Pentru noi, cei care am rămas în viață, amintirea lui George Negrescu este mai mult decât adânc săpată, face parte integrală din sufletul nostru, o vom purta veșnic în luptă și ne va fi prezentă la biruință, biruință care este și a lui.

Dr. Șerban Milcoveanu

Președintele „Asociației Internilor
și foștilor Interni de Spitale“

Cuvântul Internilor din Spitalul **Brâncovenesc, elevi ai** **D-lui Negrescu**

Plecat, dintre noi, spre alte orizonturi și însoțite țărături să-și caute liniștea sufletească pe care viața lui veșnic sbuciumată nu o cunoscuse încă, ne revine azi numai amintirea celui ce a fost doctorul Gheorghe Negrescu.

Trăind într-o lume în mijlocul căreia existența noastră înseamnă doar deziluzii, abnegațiuni, aprigă luptă și nesfârșite sacrificii fără ca ea să ne dea în schimb nici măcar iluzia unei mulțumiri cât de efemere, tentează pe cel care și-a împrăștiat cu atâta dărnicie liniștea celor mai frumoși ani ai vieții, să caute o evadare dintr-o existență prea meschină și interesată.

Renunțarea la lupta grea a existenței nu constituie o scuză, dar în momentul când „dela cer și dela oameni nu aștepți nici o favoare”, trebuie să accepți ca o salvare ultima resursă de voință ca să închei o existență pe care ai dorit-o altfel, pentru care te-ai străduit din greu, ca fatum să-ți rezerve tocmai ceea ce nu doreai.

Doctorul Gh. Negrescu se desparte de noi tocmai atunci când îi simțeam mai mult lipsa, când îi așteptam reîntoarcerea ca pe o solie aducătoare de gânduri și sfaturi bune, o prietenie duiosă și incomparabil de nobilă camaraderie, lăsând nenumărate regrete printre cei ce s-au bucurat cândva de prietenia lui, pentru nenumărații bolnavi la a căror vindecare contribuind își accentua zi și noapte un dezechilibru sufletesc prea fragil constituit.

Tânăr, de o largă generozitate, activ și dotat cu inteligență aleasă, deși descendent dintr-o familie care i-ar fi

ușurat o viață și plăcută și comodă, el a preferat o asiduă muncă intelectuală care a fost larg și unanim apreciată ca elev și student fiind mereu printre cei aleși. Acolo unde și-a arătat eruditele lui cunoștințe au fost concursurile de spitale și cu acel viu dor al cinstitei munci a urcat din greu calea extenuantelor concursuri de externat, internat, secundariat și în ultimul an concursul de medic primar în specialitatea chirurgie la Ministerul Sănătății.

Atâtea nopți albe de gardă pe cari le-am petrecut în vecinătatea lui la Spitalul Brâncovenesc întotdeauna cel dintâiu la datorie, cel dintâiu să dea un sfat și o îndrumare bună, chinuit alături de atâtea serii de interni, la deslegarea unui caz dificil în chirurgia de urgență, preocupat de atâtea probleme noi de terapeutică chirurgicală, gata să le aplice pentru a fi cât mai sigur de înalta misiune a chemării sale.

O viață închinată binelui și învățământului, între bolnavi, căroră le-a dat ultimele lui clipe de liniște între cărți și Facultate unde studenții îl admirau pentru claritatea expunerii, inteligența lui totdeauna nouă și totdeauna vie, se încheie o existență într'un mod neașteptat de brutal în furtunoasele valuri ale Mării Negre, probabil inadins alese pentru că singure semănau sufletului său sbuciumat ce n'a cunoscut nici liniștea, nici mulțumirea și nici satisfacția că a viețuit.

Dr. Ilie Săbăilă

Intern al Spitalului Brâncovenesc

Cuvântul

Societății Studenților în **Medicină din București**

Dintre noi a plecat un suflet mare: Dr. Negrescu. Am avut fericirea să-l cunosc pe Dr. Negrescu în serv. clinico-chirurgical unde am fost extern, acum 2 ani. Că a fost un om muncitor, îndrăgostit de meseria lui, perseverent și energetic o atestă succesele lui, fie după cum au subliniat antevorbitorii mei. Vreau să scot însă în evidență, și așa fi foarte mulțumit dacă aș reuși, o latură a caracterului său privind un suflet generos și curat!

Dr. Negrescu n'a uitat niciodată de unde a plecat, prin ce greutăți a răsit ca student. Câte obstacole întâmpină munca unui student în medicină.

Am prins în toată frumusețea ei această splendidă înțelegere a Dr. Negrescu față de studentul în medicină.

Se interesă de toți cei cari îl înconjurau.

Dădea exemplu prin corectitudine, punctualitate și dragoste față de bolnavi.

Acorda încredere. Și aproape niciodată nu era dezamăgit pentrucă fiecare răspundeă frumos.

A fost un frate pentru fiecare student în medicină. Explica, lămurea, punea pe fiecare în situația să aibă răspunderea. Studentul în medicină profita imens.

Se apropia sufletește de fiecare și făcea mai ușor drumul de muncă al fiecărui student.

Modest și bun. Un suflet deschis și dornic față de cei mici să-i ajute. Cât voi trăi nu voi putea uita sufletul Dr. Negrescu.

Bun român, a înțeles că pe lângă știință orice om trebuie să-și iubească țara.

Pregătit bine în carieră, un om are datoria să-și iubească țara mai-presus de orice.

Dr. Negrescu a iubit Societatea Studenților în medicină și întotdeauna a servit-o cu drag și fără șovăială.

Modest și fără să ceară ceva.

În numele Societății Studenților în medicină depunem o lacrimă sinceră în memoria Dr. Negrescu, și studenții în medicină ar fi fericiți ca din figura bună, curată, cinstită, românească a Dr. Negrescu să radieze drum de înțelegere și dragoste față de studenții în medicină pentru toți cei cari au ocazia să înțeleagă și să îndrumeze.

Pentru noi, studenții în medicină, Dr. Negrescu trăiește pentru totdeauna în sufletele noastre și dorința noastră este să putem uni în ființa noastră ceea ce a unit Dr. Negrescu în ființa sa:

Pregătire desăvârșită în carieră, modestie, bunătate și dragoste de țară.

Dr. Paul Craja

Președintele Societății Studenților
în Medicină București

